

ଯିରୁଶାଲମ୍ କଳାପ

ଯିରୁଶାଲମର ଧୂସ ପାଇଁ କଳାପ

1 ଏହା କିପରି ଯେ, ସେ ଏକାକୀ ନ ଜାଣି ବସିଛନ୍ତି, ଏକଦା ସେହି ସହର ଲୋକପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, ଯିରୁଶାଲମ ପୁଥିବୀର ମହାନ ନଗରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଧିବା ଭୁଲ୍ୟ ଅଛି। ସେ ଯିଏକ ଜଣେ ଗଦକୁମାରୀ ପରି ଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କିପରି କରଦାୟିନୀ ଦାସୀପରି ହୋଇଅଛି।

2 ସେ ଗତ୍ରିରେ ଅତିଗୟ ରୋଦନ କରୁଛି, ତାହାର ଲୋତକ ଗଣ୍ଡଦେଶରେ ପଡୁଅଛି; ତାକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାକୁ କେହି ନାହିଁ; ତା'ର ସମସ୍ତ ବନ୍ଧୁ ତାକୁ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରୁଛନ୍ତି; ସେମାନେ ତାହାର ଗତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି।

3 ଯିହୁଦା ବହୁ ଦୁଃଖ ଯୋଗୁଁ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଅଛି। ସେ ନାନା ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରେ ଓ ସେ ବିଗ୍ରାମ ପାଏ ନାହିଁ। ତାହାର ତାଡ଼ନାକାରୀ ସମସ୍ତେ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପଥରେ ତାକୁ ଧରିଲେ।

4 ସିୟୋନର ସମସ୍ତ ପଥ ଗୋକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ କେହି ସିୟୋନର ଧର୍ମ-ମହାସଭାକୁ ଆସୁ ନାହାଁନ୍ତି। ତାହାର ସମସ୍ତ ଫାଟକ ଗୁନ୍ଧ ଓ ତାହାର ଯାଦକମାନେ ବିଳାପ କରୁଛନ୍ତି। ତା'ର ସମସ୍ତ କୁମାରୀଗଣ ବିଷାଦଗ୍ରସ୍ତା ଓ ସେ ନିନ୍ଦେ ମନରେ ବହୁ ପୀଡ଼ା ପାଇଅଛି।

5 ତା'ର ବିପକ୍ଷମାନେ ଜୟଲାଭ କରୁଛନ୍ତି ଓ ତା'ର ଗତ୍ତୁଗଣ ସୌଭାଗ୍ୟବାନ ହୋଇଛନ୍ତି। କାରଣ ତା'ର ଅପାର ପାପ ଯୋଗୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାକୁ କ୍ଲେଶ ଦେଇଛନ୍ତି। ତା'ର ଶିଶୁ ସନ୍ତାନଗଣ ଗତ୍ତୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି।

6 ସିୟୋନ କନ୍ୟାଠାରୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ଉନ୍ନତି ତାହାଠାରୁ ଗୁଲିଯାଇଛି, ଏହାର ଗଦକୁମାରମାନେ ଗୁରଣ ଭୂମି ଖୋଜୁଥିବା ହରଣ ପରି ବୁଲୁଛନ୍ତି। ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଧାବନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ସେମାନେ ଗଳ୍ପହୀନ ହୋଇଛନ୍ତି।

7 ନିଜ ଦୁଃଖ ଓ ଦୁର୍ଗତିର ସମୟରେ, ଯିରୁଶାଲମ ଆପଣା ପୂର୍ବକାଳର ରମଣୀୟ ବନସବୁ ସ୍ମରଣ କରୁଅଛି; ଯେତେବେଳେ ତା'ର ଲୋକମାନେ ଗତ୍ତୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କବଳିତ ହେଲେ, କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ତା'ର ଗତ୍ତୁଗଣ ସେମାନଙ୍କର ଧୂସାବସ୍ଥା ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କଲେ।

8 ଯିରୁଶାଲମ ଅତିଗୟ ପାପ କରିଅଛି, ଏଣୁ ସେ ନଗର ଧୂସପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି। ଯେଉଁମାନେ ତାକୁ ପୂର୍ବେ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ, ଏବେ ସେମାନେ ତାକୁ ଘୃଣା କରୁଛନ୍ତି। କାରଣ ସେମାନେ ତାକୁ ଗାଳି ଦିଅନ୍ତି। ଯିରୁଶାଲମ ଦୀର୍ଘ ନିଃଶ୍ୱାସ ଛାଡୁଅଛି ଓ ପଛକୁ ମୁଖ ଫେରାଉଛି।

9 ଯିରୁଶାଲମର ଅପରଷ୍ଟାର ଶହଳୀ ତାଙ୍କ ନାମାଗୁଡ଼ିକରେ ଦୂରିତ କରିଥିଲା। ସେଥିପାଇଁ ତାହାର ପତନ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଜଣାପଡୁଥିଲା। ସେଠାରେ ତାକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାକୁ କେହି ନଥିଲେ। ସେ କହୁଛି, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ସମସ୍ୟା ଦେଖ, ମୋର ଗତ୍ତୁଗଣ ନିଜକୁ କିପରି ମହାନ ମନେ କରୁଛନ୍ତି।”

10 ତାହାର ସମସ୍ତ ବିପକ୍ଷମାନେ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସୁନ୍ଦର ନିନିଷ ନେଇଗଲେ। ସେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ତାହାର ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କଲେ। ସେହି ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଧାର୍ମିକ ସମ୍ମେଳନୀରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ।

11 ତାହାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ବିଳାପ କରି ଆହାର ଖୋଜୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ବଞ୍ଚିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ମନୋହର ସାମଗ୍ରୀସବୁ ଦେଉଛନ୍ତି। ଯିରୁଶାଲମ କହେ, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଦେଖ, ମୋତେ ନିରୀକ୍ଷଣ କର, ଆଉ ଦେଖ ଲୋକମାନେ ମୋତେ ଘୃଣା କରୁଛନ୍ତି।

12 ହେ ପଥିକଗଣ, ମୋତେ ଗୁହଁ ଏବଂ ଦେଖ କି ଦାରୁଣ ଯନ୍ତ୍ରଣା ମୁଁ ଭୋଗୁଅଛି। ଏପରି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଓ ଦୁଃଖ ଅନ୍ୟ କିଏ ପାଇଛି କି? ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପ୍ରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧରେ ମୋ ପ୍ରତି ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରୁଛନ୍ତି।

13 ସଦାପ୍ରଭୁ ଉର୍ଦ୍ଧରୁ ମୋ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟକୁ ଅଗ୍ନି ପ୍ରେରଣ କରି ଅଛନ୍ତି, ସେ ମୋର ମରଣ ପାଇଁ ଜାଲ ପାତିଛନ୍ତି ଓ ସେଥିରେ ମୋତେ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେ ମୋତେ ଅନାଥିନୀ ଓ ବିନସାର ଅସ୍ତ୍ରସ୍ଥା କରୁଛନ୍ତି।

14 “ମୋର ପାପଗୁଣୀ ଯୁଆଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବନ୍ଦୀ ଯାଇଅଛି। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେହି ଯୁଆଳ ମୋ ସ୍ତନ୍ନ ଉପରକୁ ଆସିଅଛି, ସେ ମୋତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁର୍ବଳ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୁଁ ଠିଆ ହୋଇପାରିବି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସମର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି।

15 “ସଦାପ୍ରଭୁ ମଝିରେ ଛଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ପଠେଇ ଦେଇଛନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ସୁବକମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଦଳେ ଲୋକ ଆଣିଛନ୍ତି। ଦ୍ରାକ୍ଷାକୁଣ୍ଡରେ ଦ୍ରାକ୍ଷା ମର୍ଦ୍ଦନ କଲପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୁଦାର କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖଣ କରିଅଛନ୍ତି।

16 “ଏହିସବୁ ବିଷୟ ପାଇଁ ମୁଁ କ୍ଷମନ କରୁଛି ଓ ମୋର ଚକ୍ଷୁପୁରଳ ଲୋତକପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି। କାରଣ ମୋର ସାନ୍ତ୍ୱନାକାରୀ ମୋର ପ୍ରାଣକୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେବା କଥା, କିନ୍ତୁ ସେ ମୋଠାରୁ ଦୂରରେ ଅଛନ୍ତି। ମୋର ସନ୍ତାନଗଣର ଅନାଥ ହୋଇଛନ୍ତି, କାରଣ ମୋର ଗତ୍ତୁଗଣ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଦୟଲାଭ କରିଛନ୍ତି।”

17ସିୟୋନ ଆପଣା ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କରୁଛି, ମାତ୍ର ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ନାହିଁ। ଯାକୁବର ଗତୁଗଣ ତାକୁ ଚତୁର୍ଦିଗରୁ ଘେରି ରହିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଦେଶ କରିଛନ୍ତି। ଯିରୁଶାଲମ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଗୁଣ ବସୁ ଭୁଲ୍ୟ ଅଛି।

18ବର୍ତ୍ତମାନ ଯିରୁଶାଲମ କହେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଧାର୍ମିକ ଅଟନ୍ତି ଓ ମୁଁ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ଅବଜ୍ଞା କରିଅଛି। ହେ ଗୋଷ୍ଠୀସକଳ, ମୁଁ ବିନୟ କରୁଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣ ଓ ମୋର ଦୁଃଖ ଦେଖ। ମୋର ଯୁବକ, ଯୁବତୀମାନେ ନିର୍ବାସିତ ଅବସ୍ଥା ପାଇଛନ୍ତି।

19ମୁଁ ମୋର ପ୍ରେମିକମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ମୋ ପ୍ରତି ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା କଲେ। ମୋର ଯାଦକଗଣ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନାବର୍ଗ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ। ସେମାନେ ନିନ୍ଦେ ନିନ୍ଦେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଆହାର ଖୋଜୁଥିବା ବେଳେ ମଲେ।

20“ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଦେଖ, ମୁଁ କପର ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ। ମୋର ଅନ୍ତର ବ୍ୟଥିତ ହେଉଛି, କାରଣ ମୁଁ ବିଦ୍ରୋହୀ ଥିଲି। ବାହାରେ ଖଢୁ ବଧ କରୁଅଛି ଓ ଗୃହ ଭିତରେ ମୃତ୍ୟୁ ରହିଅଛି। ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଖ, ମୋର ଅନ୍ତର କପର ଦହି ମୋହିଁବା ଭଳି ହେଉଛି।

21“ମୋ କଥା ଶୁଣ, ମୁଁ ବିଳାପ କରୁଛି। ମୋତେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାକୁ କେହି ନାହିଁ। ମୋର ଗତୁମାନେ ମୋର ବିପଦକଥା ଶୁଣି ଆନନ୍ଦିତ। ସେମାନେ ଖୁସି, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପ୍ରତି ତାହା ଘଟାଇଛ। ତୁମ୍ଭେ କହିଥିଲ ଏକ ସମୟରେ ମୋର ଗତୁମାନେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋ ଭୁଲ୍ୟ କରନ୍ତୁ।

22“ଆଉ ଦେଖ, ମୋର ଗତୁଗଣ କପର ଦୁଷ୍ଟତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ମୋର ଅଧର୍ମ ଯୋଗୁଁ ମୋ’ ପ୍ରତି ଯେଉଁପରି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେହି ପ୍ରକାର କର। କାରଣ ମୁଁ ଅନେକଥର ବିଳାପ କରୁଛି ଓ ମୋର ହୃଦୟ ମୁଚ୍ଛିତ ହୋଇଅଛି।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିରୁଶାଲମ ଧ୍ୱଂସ କଲେ

2 ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁ କପର ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ ସିୟୋନ କନ୍ୟାକୁ ନେତାଳି ନିର୍ଦାସନ କରିଛନ୍ତି। ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗୌରବକୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପୃଥିବୀକୁ ନିକ୍ଷେପ କରିଛନ୍ତି। ପୁଣି ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧର ଦିନରେ ତାଙ୍କର ପାଦପୀଠ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ସ୍ଥରଣ କରିନାହାଁନ୍ତି।

2ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାକୁବର ସକଳ ବାସସ୍ଥାନ ଧ୍ୱଂସ କରିଛନ୍ତି। ସେ ତାହାପ୍ରତି ଦୟା କରିନାହାଁନ୍ତି। ସେ ଆପଣା କ୍ରୋଧରେ ଯିହୁଦା କନ୍ୟାର ପୂଜ୍ୟ ଦୁର୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଉପାଟନ କରିଛନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାର ରାଜ୍ୟ ଓ ତା’ର ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଭୂମିସାତ୍ କରିଛନ୍ତି।

3ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି କାଟି ପକାଇଛନ୍ତି। ସେ ଶତ୍ରୁ ସମ୍ମୁଖରୁ ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ପଛକୁ ଟାଣି ନେଇଛନ୍ତି। ସେ ଅଗ୍ନିଶିଖା ପରି ଯାକୁବକୁ ନିର୍ଦାସନ କରିଛନ୍ତି ଓ ତାହା ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଥିବା ସବୁକିଛି ଗ୍ରାସ କରିଛନ୍ତି।

4ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ଶତ୍ରୁ ପରି ଧନୁରେ ସୂତା ବନ୍ଧିଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତକୁ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ପରି ସ୍ତ୍ରୋତାଭିତ କରିଛନ୍ତି। ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ସ୍ତମ୍ଭର ଲୋକଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ବଧ କରିଅଛନ୍ତି। ପୁଣି ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧାଗ୍ନିକୁ ସିୟୋନ କନ୍ୟାର ତମ୍ବୁ ଉପରେ ଭାଳି ଦେଇଅଛନ୍ତି।

5ସଦାପ୍ରଭୁ ଶତ୍ରୁ ପାଲଟିଛନ୍ତି। ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛନ୍ତି। ସେ ତା’ର ସମସ୍ତ ଅଜ୍ଞାନିକା ଓ ସମସ୍ତ ଦୁର୍ଗକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଅଛନ୍ତି। ଆଉ ସେ ଯିହୁଦା କନ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ଶୋକ ଓ ବିଳାପ ବୃଦ୍ଧି କରିଅଛନ୍ତି।

6ସଦାପ୍ରଭୁ ଉପାୟନସ୍ଥ ତମ୍ବୁପରି ସେମାନଙ୍କର ଆବାସ କୁଡ଼ିଆକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି। ସେ ଆପଣା ସାମାଜିକ ଉପାସନା ସ୍ଥାନକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଅଛନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ସିୟୋନରେ ମହାସଭା ଓ ବିଶ୍ୱାମବନ ବିସ୍ମୃତ କରାଇ ଅଛନ୍ତି। ଆଉ ଆପଣା ପ୍ରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧରେ ରାଜା ଓ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି।

7ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଓ ପବିତ୍ର ଉପାସନା ସ୍ଥାନକୁ ଦୂର କରିଛନ୍ତି। ସେ ତା’ର ମନ୍ଦିରର ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ନିନ୍ଦର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି। ଶତ୍ରୁଗଣ ଉତ୍ସବ ଦିନ ଅତି ଆନନ୍ଦରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଧ୍ୱନି କରୁଛନ୍ତି।

8ସଦାପ୍ରଭୁ ସିୟୋନ କନ୍ୟାର ପ୍ରାର୍ଥୀର ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଫକଳୁ କରିଛନ୍ତି। ସେ ମାପସୂତା ଧରିଛନ୍ତି ଓ ବିନାଶ କାରଣରୁ ତାଙ୍କ ହସ୍ତ ନିବୃତ୍ତ କରି ନାହାଁନ୍ତି। ମାତ୍ର ସେ ପରିଶା ଓ ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ବିଳାପ କରାଇ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଏକାବେଳକେ ନିସ୍ତେଦ ହୋଇଛନ୍ତି।

9ତାହାର ନଗରଦ୍ୱାର ସବୁ ଭୂମିସାତ୍ ହୋଇଅଛି, ତାହାର ଅଗଳି ସବୁ ନଷ୍ଟ ଓ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା। ତା’ର ରାଜାମାନେ ଓ ରାଜକୁମାରମାନେ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ତା’ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ନାହିଁ। ତା’ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବିକାଶ କୌଣସି ଦର୍ଶନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ପାଇନାହାନ୍ତି।

10ସିୟୋନ କନ୍ୟାର ବୟସ୍କାମାନେ ନୀରବରେ ଭୂମିରେ ବସିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଆପଣା ମସ୍ତକରେ ଧୂଳି ବୋଳି ହୋଇଛନ୍ତି ଓ କଟି ଦେଶରେ ଶୋକ ବସ୍ତ୍ର ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି। ଯିରୁଶାଲମର କୁମାରୀମାନେ ଭୂମିକୁ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ଅବନତ କରିଛନ୍ତି।

11ମୋର ରକ୍ଷୁଯୁଗଳ ଲୋତକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଓ ଅନ୍ତର ବ୍ୟଥିତ ହୁଏ। ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କର ବିନାଶ ହେତୁ ମୋର ହୃଦୟ ଭୂମିରେ ଢଳା ହେଲାପରି ଅନୁଭବ କରେ, କାରଣ ନଗରର ପଥ ସମୁଦରେ ବାଳକ ବାଳିକା ଓ ଦୁର୍ଗପୋଷ୍ୟ ଶିଶୁମାନେ ମୁଚ୍ଛିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି।

12ସେମାନେ ନିନ୍ଦ ନିନ୍ଦ ମାତାକୁ “ଗର୍ସ୍ୟ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କାହିଁ?” ଏହି କଥା ପଚାରୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୁହଁ ଯାଆନ୍ତି। ନଗର ଛକରେ ଘାଲି ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ଏବଂ ନିନ୍ଦ ନିନ୍ଦ ମାଆ କୋଳରେ ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି।

13ଆଗୋ ସିୟୋନ କନ୍ୟା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ କି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବି? ତୁମ୍ଭକୁ କାହା ସହତ ମୁଁ ଭୁଲନା କରିବି? ଆଗୋ ସିୟୋନ କୁମାରୀ କନ୍ୟା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା

ଦେବାପାଇଁ ତୁମକୁ କାହା ସହତ ଭୁଲନା କରିବ? କାରଣ ତୁମର ବିନାଶ ସମୁଦ୍ର ପରି ବିସ୍ତୃତ, ତୁମକୁ କିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହେବ?

14 ତୁମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବିକାମାନେ ତୁମ ପାଇଁ ଦର୍ଶନ ପାଇଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ତାହା ଅସାର ଓ ମିଥ୍ୟାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ । ସେମାନେ ତୁମର ଭଲ ପାଇଁ ଓ ତୁମର ଅଧର୍ମ ମୋଚନ ପାଇଁ ପ୍ରବାର କରନାହାଁନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅସାର ଭାରୋକ୍ତ ଓ ତୁମ ନିର୍ବାସିତ ହେବାର ଦେଖି ପ୍ରଭୁ କରଅଛନ୍ତି ।

15 ପୂଜକମାନେ ତୁମର ଦୁରବସ୍ଥାରେ ହାତତାଳି ଦିଅନ୍ତି । ସେମାନେ “ଶୀଘ୍ର” ଶବ୍ଦ କରି ଯିରୁଶାଲମର କନ୍ୟା ପ୍ରତି ମସୃକ ହଲାଇ କହନ୍ତି, “ଏ କ’ଣ ସେହି ନଗରୀ ଯାହାକୁ ଲୋକମାନେ ‘ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମୟ ନଗରୀ’ ଓ ‘ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ’ ବୋଲି କହୁଥିଲେ?”

16 ତୁମର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁ ତୁମକୁ ପରିହାସ କରନ୍ତି । ସେମାନେ “ଶୀଘ୍ର” ଶବ୍ଦ ଓ ଦାନ୍ତ କଟିମଡ଼ କରି କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଦିନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲୁ, ଏହି ଦିନକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଶା କରିଥିଲୁ, ତାହା ପାଇଲୁ ଓ ଦେଖିଲୁ ।”

17 ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ସଂକଳ୍ପ କରିଥିଲେ, ତାହା ସିଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ବହୁକାଳ ପୂର୍ବେ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ସେହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ନିପାତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଦୟା କରି ନାହାଁନ୍ତି । ଆଉ ସେ ଶତ୍ରୁକୁ ତୁମ ଉପରେ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ତୁମ ବିପକ୍ଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିଅଛନ୍ତି ।

18 ତୁମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିବା ଉଚିତ୍ । ହେ ସିୟୋନ କନ୍ୟାର ପ୍ରାଚୀର, ଦିବ୍ୟରତ୍ନ ଅଗୁଧାରୀ ସ୍ରୋତ ପରି ଝରୁଥା । ତୁମ୍ଭେ ଚକ୍ଷୁକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦିଅନାହାଁ ଓ ତୁମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁତାରା ସ୍ଥିର ନ ହେଉ ।

19 ଉଠ, ଗଭିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରହରର ଆରମ୍ଭରେ ଆଉଁସିର କର; ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ ଜଳପରି ଢାଳି ଦିଅ; ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କ ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାତଯୋଡ଼ି ପ୍ରାର୍ଥନା କର । କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଡ଼କ ମୁଣ୍ଡରେ କ୍ଷୁଧାରେ ଛଟପଟ ହେଉଛନ୍ତି ।

20 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଦେଖ ଓ ନିରୀକ୍ଷଣ କର, ତୁମ୍ଭେ କାହାପ୍ରତି ଏ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କରିଅଛ! ମୁଁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ତୁମକୁ ପଚାରୁଛି, କୌଣସି ମାଆ କ’ଣ ତା’ର ଗର୍ଭସ୍ଥ ସନ୍ତାନକୁ ଯାହାକୁ ନିଜେ ଲାଳନପାଳନ କରିଛି, ତାକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବ? ଯାଦକଗଣ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବିକା କ’ଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ନିହତ ହେବେ କି?

21 ଯୁବକ ଓ ବୃଦ୍ଧ ନଗରର ରାସ୍ତାରେ ପଡ଼ିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯୁବକ, ଯୁବତୀ ଖତ୍ତରେ ହତ ହୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ଦିନରେ ବଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିର୍ଦ୍ଦୟ ହୋଇଛନ୍ତି ।

22 ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରୁ ଭୟକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଅଛ, ସତେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଉତ୍ସବକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଛି । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଦିନରେ କେହି ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ନାହିଁ କି କେହି ଅବିଶ୍ୱାସ ରହଲେ ନାହିଁ ।

ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଲାଳନପାଳନ କରି ବଢ଼ାଇଥିଲି ଶତ୍ରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିଅଛ ।

କ୍ଲେଶର ଫଳ

3 ମୁଁ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ, ଯେ କି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ରୋଧରୁପ ପାଞ୍ଚଶ ଦ୍ୱାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା କ୍ଲେଶ ଦେଖିଅଛ ।

2 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଆଲୋକରେ ନୁହେଁ, ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ଚଳାଇ ଅଛନ୍ତି ।

3 ସଦାପ୍ରଭୁ ଦିନସାରା ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣା ହସ୍ତ ପୁନଃ ପୁନଃ ଫେରାଇ ଅଛନ୍ତି ।

4 ମୋର ମାଂସ ଓ ଚର୍ମକୁ ସେ ଶକ୍ତହୀନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ମୋର ଅସ୍ଥିସବୁ ଭଙ୍ଗି ପକାଇ ଅଛନ୍ତି ।

5 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ତିକ୍ତତା ଓ କ୍ଲେଶ ଭରି ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

6 ସେ ବହୁକାଳରୁ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୂଲ୍ୟ ମୋତେ ଅନ୍ଧକାର ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରାଇ ଅଛନ୍ତି ।

7 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଭାରି ଗୁଞ୍ଜଳରେ ବାନ୍ଧି ଭିତରେ ଅବରୁଦ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି, ଫଳରେ ମୁଁ ବାହାର ଯାଇପାରିବି ନାହିଁ ।

8 ଏପରି କି ମୁଁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆର୍ତ୍ତ ଚିତ୍କାର କଲେ ବି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣି ନାହାଁନ୍ତି ।

9 ସେ ପଥରଦ୍ୱାରା ମୋର ପଥ ଅବରୋଧ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ମୋର ପଥକୁ ନିର୍ଦ୍ଦଳ କରିଅଛନ୍ତି ।

10 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ’ ପ୍ରତି ଗୋଟିଏ ଭଲ ସଦୃଶ, ଯିଏ ସତକର୍ମରେ ଯାଏ ଓ ତା’ର ଶିକାର କରିବା ପାଇଁ ଲୁଚି ରୁହେ, ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ସିଂହ ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି ।

11 ସେ ମୋର ପଥରୁ ମୋତେ ଟାଣି ନେଇ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ମୋତେ ଅନାଥ କରିଛନ୍ତି ।

12 ସେ ତାଙ୍କର ଧନୁରେ ଗୁଣ ଦେଇ ମୋ’ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ତୀରକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ।

13 ସେ ମୋର ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟକୁ ଶର ନିକ୍ଷେପ କରିଅଛନ୍ତି ।

14 ମୁଁ ମୋ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପହାସର ପାତ୍ର ଓ ଦିନସାରା ତାହାଙ୍କ ସଂଗୀତର ଏକ ଉତ୍ସ ହୋଇଅଛି ।

15 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ତିକ୍ତତାରେ ପୁର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ନାଗ ବିଷରେ ମୋତେ ଭରି ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

16 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ଦାନ୍ତସବୁ ପଥରରେ ଭଙ୍ଗିଛନ୍ତି ଏବଂ ଧୂଳିରେ ମୋତେ ପଦାଘାତ କରିଅଛନ୍ତି ।

17 ମୁଁ ଆଉ କେବେ ଶାନ୍ତି ପାଇବି ନାହିଁ । ଉତ୍ତମବସୁ ସବୁ ମୁଁ ଭୁଲି ଯାଇଛି ।

18 ଏଣୁ ମୁଁ କହଲି, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ମୁଁ ଆଉ ପାଇବି ଏ ଆଶା ମୋର ନାହିଁ ।”

19 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ଦୁଃଖ, ଦୁର୍ଗତି ସ୍ମରଣ କର । ତାହା ନାଗଦଅଣା ଓ ବିଷ ସ୍ୱରୂପ ।

20 ମୋର ସମସ୍ତ କ୍ଲେଶକୁ ସ୍ମରଣ କରି ମୁଁ ଅତି ଅବସନ୍ନ ହୋଇ ପଡ଼ୁଛି ।

21 ଏହା ମୁଁ ସ୍ମରଣ କରୁଛି, ଏଥିପାଇଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ଆଶା ଅଛି ।

22 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରେମ ଓ ଦୟା ଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ ।
 23 ତାହା ପ୍ରତି ପ୍ରଭତରେ ନୂତନ ହୋଇଥାଏ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ମହାନ ଅଟେ ।
 24 ତେଣୁ ମୋର ଅନ୍ତର କହୁଛି, “ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର ମୁଁ ତାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବି ।”
 25 ଯେଉଁମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ଆଶା ରଖନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ତାଙ୍କୁ ଖୋଦେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁ ମଜଲମୟ ଅଟନ୍ତି ।
 26 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ପାଇଁ ଗାନ୍ଧୀ ଭାବରେ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ନିଶ୍ଚଳ ପ୍ରତି ଭଲ ।
 27 ଯୌବନ କାଳରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯୁଆଳି ବହନ କରିବା ଉତ୍ତମ ଅଟେ ।
 28 ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହାର କାନ୍ଧରେ ଯୁଆଳି ରଖନ୍ତି, ସେ ଏକାକୀ ନୀରବରେ ବସିରହନ୍ତି ।
 29 ସେ ଭୂମିରେ ମୁଣ୍ଡ ରଖି ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ନିତମସ୍ତକ ହେଉ, ଏବେକି ଆଶା ଅଛି ।
 30 ସେ ତାହାକୁ ପ୍ରହାର ପାଇଁ ଆପଣା ଗାଲ ଦେଖାଇ ଦେଉ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ସନ୍ତୋଷ ପାଇବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରୁ ।
 31 ସଦାପ୍ରଭୁ ଚରକାଳ ପାଇଁ ତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ ନାହିଁ ।
 32 ଯଦିଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଅପାର ପ୍ରେମ ଅନୁସାରେ ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଦୟା କରନ୍ତି ।
 33 ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଇ କିମ୍ପା ଦୟନୀୟ କରି,
 34 ପୁଅବୀକ୍ଷ୍ଣୁ ସକଳ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ପାଦଦଳିତ କରି,
 35 ସର୍ବୋପରସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନ୍ୟାୟକୁ ବଦଳ କରି,
 36 ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନ ଦେଖି ତା’ର ମକଦ୍ଦମାରେ ନିରାଶ କରି, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।
 37 ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ନହେଲେ, ଜଣେ ଯାହା କହିବାର ଘଟେ ନାହିଁ ।
 38 ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ମଙ୍ଗଳ ଓ ଅମଙ୍ଗଳର ସର୍ବୋପରସ୍ଥ ଆଜ୍ଞାଦାତା ।
 39 ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବଞ୍ଚିଛି ତା’ର ପାପର ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ ପାଇଁ କାହିଁକି ଆପଣି କରିବ?
 40 ଆତ୍ମହତ୍ୟା ନିଜ ନିଜ ପଥ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଓ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବା ।
 41 ଆତ୍ମହତ୍ୟା ସର୍ବାଧିକାରୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଡ଼େ ଆପଣା ହୃଦୟ ଏବଂ ହସ୍ତ ଉଠାଇବା ।
 42 ଆଉ ଆସ କହିବା, “ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଆଜ୍ଞା ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରିଅଛି, ତୁମ୍ଭେ କ୍ଷମା କରନାହିଁ ।
 43 ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ କ୍ରୋଧରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଛ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମ ପକ୍ଷରେ ଗୋଡ଼ାଇଛ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମକୁ ନିର୍ଦୟ ଭାବରେ ବଧ କରିଛ ।
 44 ଆତ୍ମହତ୍ୟାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେପରି ଭେଦକରି ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଯାଇ ନପାରିବ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ମେଘରେ ଆକ୍ରନ୍ତ କରିଅଛ ।

45 ତୁମ୍ଭେ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟାଙ୍କୁ ଝଟା ଅଳିଆ ଓ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ବସ୍ତୁଭୂତ୍ୟା କରିଅଛ ।
 46 ଆତ୍ମହତ୍ୟାଙ୍କର ଗତୁମାନେ ଆତ୍ମହତ୍ୟାଙ୍କୁ ଉପହାସ କରୁଛନ୍ତି ।
 47 ଆତ୍ମହତ୍ୟାଙ୍କର ଉତ୍ତରୀତ ହୋଇଅଛି, ଆତ୍ମହତ୍ୟାଙ୍କର ଶାନ୍ତରେ ପଡ଼ିଅଛି ଓ ଆତ୍ମହତ୍ୟାଙ୍କର ଆହତ ଓ ବିନୟ ହୋଇଅଛି ।”
 48 ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କର ବିନାଶ ଦେଖି ମୋର ଚକ୍ଷୁରୁ ଝରଣା ସଦୃଶ ଲୋତକ ବହୁଅଛି ।
 49 ମୋର ବିଳାପ ହେତୁ ଅବାରିତି ଲୋତକ ଧାରା ବହୁବ,
 50 ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁ, ସ୍ୱର୍ଗରୁ ନିରକ୍ଷଣ ଓ ଦେଖି ନାହାଁନ୍ତି ।
 51 ମୋର ସମସ୍ତ କନ୍ୟାଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଦେଖି ମୋର ଚକ୍ଷୁ ମୋର ପ୍ରାଣକୁ ଦୁଃଖ ଦିଏ ।
 52 ବିନା କାରଣରେ ସେମାନେ ମୋର ଗତୁ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ପକ୍ଷୀ ପରି ମୋତେ ଗିକାର କରୁଛନ୍ତି ।
 53 ସେମାନେ ମୋତେ କୂପରେ ନିକ୍ଷେପ କରୁଛନ୍ତି ଓ ମୋତେ ସଂହାର କରିବାକୁ ମୋ ଉପରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପକାଇ ଅଛନ୍ତି ।
 54 ମୋ ମସ୍ତକ ଉପରେ ଜଳ ବହୁଗଲା ଓ ମୁଁ କହିଲି, “ମୁଁ ଶେଷ ହେଲି ।”
 55 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୁଁ ଗଭୀରତମ କୂପ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି ।
 56 ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଆତ୍ମର କ୍ରମନ ଶୁଣିଲି, କିନ୍ତୁ ମୋର ଆତ୍ମନିଦା ପ୍ରତି ଆପଣ କଣ୍ଠି ଲୁଗୁଅ ନାହିଁ ।
 57 ଯେଉଁଦିନ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଛାମୁରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି, ସେଦିନ ତୁମ୍ଭେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲ ଓ କହିଲ, “ଭୟ କରନାହିଁ ।”
 58 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ପ୍ରାଣର ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରତିବାଦ କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ନିବନ୍ଧ ମୁକ୍ତ କରିଅଛ ।
 59 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋ’ ପ୍ରତି ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟାୟ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ବିଚାର କର ।
 60 ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଗତୁମାନଙ୍କର ମୋ’ ପ୍ରତି ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିଶୋଧ ଦେଖିଅଛ ଓ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୋଇଥିବା ଫକଳୁ ଦେଖିଅଛ ।
 61 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋ’ ପ୍ରତି ହୋଇଥିବା ତିରସ୍କାର ଓ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୋଇଥିବା ସେମାନଙ୍କର ଫକଳୁ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିଅଛ ।
 62 ମୋର ଗତୁମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦିନସାରା କଥାବାର୍ତ୍ତା ଓ ଚିନ୍ତାଧାରା ସବୁ କରନ୍ତି ।
 63 ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ବସିବାର ଓ ଠିଆ ହେବାର ନିରୀକ୍ଷଣ କରିଛ । ଆଉ ଦେଖ, ସେମାନେ କିପରି ମୋତେ କରୁଛନ୍ତି ।
 64 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମାନୁସାରେ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅ ।
 65 ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବାପାଇଁ ମନକୁ ଗଳ୍ପ କର ।
 66 କ୍ରୋଧରେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ପକ୍ଷେ ଗୋଡ଼ାଅ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳର ତଳୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବ ।

ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣର ଆତଙ୍କ

4 ଦେଖ, ସ୍ତୁବର୍ଣ୍ଣ କପର ମଳିନ ହୋଇଅଛି । ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମଳ ସ୍ତୁବର୍ଣ୍ଣ କପର ବିକୃତ ହୋଇଅଛି । ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ରତ୍ନସବୁ ଗଦ ଗସ୍ତରେ ବନ୍ଧିପୁ ହୋଇ ପଡ଼ିଅଛି ।

2ଗୁଡ଼ ସ୍ତୁବର୍ଣ୍ଣ ତୁଲ୍ୟ ସିୟୋନର ସନ୍ତାନଗଣ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ଗତୁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁମ୍ଭକାରର ହସ୍ତକୃତ ମାଟି କଳସ ତୁଲ୍ୟ ଗଣନା କରିଛନ୍ତି ।

3ଏପରିକି ଶୁଗାଳମାନେ ନିଜ ନିଜ ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ୟପାନ କରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯିରୁଶାଲମ କନ୍ୟା ମରୁଭୂମିର ଓଟପଣୀ ପରି ନିଷ୍ଠୁର ହୋଇଛନ୍ତି ।

4ତୁଣ୍ଡା ହେତୁ, ସୁନ୍ୟପାୟୀ ଗିରୁର ଦିହା ତାଳରେ ଲାଗି ଯାଉଛି । ପିଲାମାନେ ରୋଟୀ ମାଗନ୍ତି, ମାତ୍ର କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ରୋଟୀ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

5ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗସ୍ତରେ ଅନାଥ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ପ୍ରତିପାଳିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ ଖତଗୁଣି ଅବଲମ୍ବନ କରୁଛନ୍ତି ।

6ଯିରୁଶାଲମ କନ୍ୟାମାନଙ୍କର ପାପ ସଦୌପ ଓ ଗୋମୋରାଠାରୁ ଅଧିକ । ସଦୌପ ନିମିଷକ ମଧ୍ୟରେ ଧୂସପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ଓ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ନଥିଲେ ।

7ଯିହ୍ୱଦାର କେତେକ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ ନିର୍ମଳ ଥିଲେ; ସେମାନେ ହମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶୁଭ୍ର, ଦୁଗୁଠାରୁ ଅଧିକ ଶୁକ୍ଳ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଗରୀର ପ୍ରବାଳ ଅପେକ୍ଷା ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଓ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଳାନ୍ତ ନୀଳକାନ୍ତ ମଣି ତୁଲ୍ୟ ଥିଲେ ।

8ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ଅଜ୍ଞାର ଅପେକ୍ଷା କଳାବର୍ଣ୍ଣ, ତେଣୁ ଗସ୍ତରେ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଚର୍ମ ଅସ୍ଥିରେ ଲାଗିଅଛି ଓ ତାହା କାଠପରି ଶୁଷ୍କ ହୋଇଅଛି ।

9ଭୋକରେ ମରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଖତୁରେ ନିହତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଭଲ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଦୀବନ ସେମାନଙ୍କର ଶୁଷ୍କ ଦମ୍ପିରେ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ପାଇଁ ଯେଉଁକି, ସେମାନେ କ୍ଷୁଦ୍ରା ଦ୍ୱାରା ଘସି ହୋଇଛନ୍ତି ।

10ସ୍ନେହମୟୀ ମାଆମାନେ ଆପଣା ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ରହିଲେ କାରଣ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଖାଦ୍ୟ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିନାଶର ସମୟ ଆସିଥିଲା ।

11ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କ୍ରୋଧ ସିୟୋନ ଉପରେ ଢାଳି ଦେଲେ । ପୁଣି ସେ ସିୟୋନରେ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନି ଲାଗାଇଲେ, ତାହା ତାହାର ଭିତ୍ତିମୂଳକୁ ଗ୍ରାସ କଲା ।

12ବିପକ୍ଷ ଲୋକ ଓ ଗତୁ ଯେ ଯିରୁଶାଲମର ଦ୍ୱାର ସମୁଦ୍ରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ଏହା ପୃଥିବୀସ୍ଥ ରାଜଗଣ ଓ ଦଗତବାସୀ କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରି ନଥିଲେ ।

13ଏହା ଘଟିଲା, କାରଣ ଯିରୁଶାଲମର ଯାଦକଗଣ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ଷାଗଣ ପାପ କଲେ । ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସତ୍ତ୍ୱ ଲୋକମାନଙ୍କର ରକ୍ତପାତ କଲେ ।

14ସେହି ଯାଦକଗଣ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ଷାଗଣ ଅନ୍ଧ ଲୋକପରି

ଗସ୍ତରେ ବୁଲିଲେ, ସେମାନେ ରକ୍ତରେ ଅଗୁଣ ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ କେହି ଲୋକ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ସୁର୍ତ୍ତ କଲେ ନାହିଁ ।

15ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ଦୂର ହୁଅ, ଦୂର ହୁଅ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସୁର୍ତ୍ତ କରନାହିଁ ।” ସେମାନେ ଏଣେ ତେଣେ ବାସନ୍ତୀନ ହୋଇ ବୁଲୁଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ କହିଲେ, “ସେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହତ ଆଉ ଏଠାରେ ପ୍ରବାସ କରିବେ ନାହିଁ ।”

16ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କୋପରେ ସେମାନେ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ଆଦର କଲେ ନାହିଁ କି ଯିହ୍ୱଦାର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ ନାହିଁ ।

17ସାହାଯ୍ୟ ଅପେକ୍ଷାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷୀଣ ହେଲା । ମାତ୍ର କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ଆତ୍ମମାନେ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀଦ୍ୱାରା ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କଲେ, ମାତ୍ର କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ ।

18ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଗତୁମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରିବା ପାଇଁ ଛକି ରହିଲେ । ତେଣୁ ଆତ୍ମମାନେ ଗସ୍ତରେ ଗୁଲି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶେଷ ନିକଟ ଅଟେ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମ ଶେଷ ହୋଇଛି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଶେଷକାଳ ଉପସ୍ଥିତ ।

19ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଆକାଶର ଉଦ୍ଘୋଷ ପକ୍ଷୀଠାରୁ ଅଧିକ ବେଗଗାମୀ । ସେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପର୍ବତରେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଧରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଲୁଚି ରହିଲେ ।

20ଗଦା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ ଓ ସେ ଆତ୍ମର ନାସାର ନିଃଶ୍ୱାସସ୍ୱରୂପ ଥିଲେ । ଆତ୍ମମାନେ କହୁଥିଲେ, “ତାଙ୍କର ଛାୟାତଳେ ଆତ୍ମମାନେ ବଞ୍ଚିବା ଓ ସେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।” ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେହି ଅଭିଷିକ୍ତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭରେ ଧରାଗଲେ ।

21ହେ ଇଦୋମର କନ୍ୟା ଓ ଉଷ ଦେଶ ନିବାସିନୀ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦ କର ଓ ପୁଲକିତା ହୁଅ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେହି କ୍ରୋଧରୂପକ ପାନପାତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ପାନ କରି ମଉ ହେବ ଓ ଭଲଗ୍ନା ହେବ ।

22ହେ ସିୟୋନର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭ ଅଧର୍ମର ଦଣ୍ଡ ଶେଷ ହୋଇଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବ ନାହିଁ । ହେ ଇଦୋମର କନ୍ୟା, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ଅଧର୍ମର ଫଳ ଦେବେ । ସେ ତୁମ୍ଭର ପାପସବୁ ଖୋଲି ଦେବେ ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏକ ବୀନତି

5 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ! ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଘଟିଗଲା, ତାହା ସ୍ମରଣ କର । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହୋଇଥିବା ଅପମାନକୁ ଅବଲୋକନ କର ।

2ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଦେଶ ବିଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ହୋଇଅଛି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଗୃହସବୁକୁ ପରଦେଶୀୟମାନେ ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି ।

3ଆତ୍ମମାନେ ଅନାଥ ଓ ପିତୃହୀନ ହୋଇଅଛୁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମାଆମାନେ ବିଧବା ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି ।

4ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିଜ ଜଳକୁ ରୂପା ଦେଇ ପାନ କରିଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ କାଠ କଣି ବ୍ୟବହାର କରିଅଛୁ ।

5ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସ୍ଥଳରେ ବଳପୂର୍ବକ ଯୁଆଳ ରଖା ଯାଇଛି । ଆମ୍ଭେମାନେ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ରାମ ନାହିଁ ।

6ଆମ୍ଭେମାନେ ଖାଦ୍ୟରେ ତୃପ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ, ମିଶରୀୟ ଓ ଅଗୁରୀୟମାନଙ୍କ ସହତ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ହୋଇଅଛୁ ।

7ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ପାପ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏବେ ସେମାନେ ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ପାପର ଉତ୍ତର ଆମ୍ଭେମାନେ ବହନ କରିଛୁ ଏବଂ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରୁଅଛୁ ।

8ଦାସମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାସକ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ କେହି ନାହିଁ ।

9ପ୍ରାନ୍ତରେ ଖଢୁ ଥିବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୀବନକୁ ସଙ୍କଟାପନ୍ନ କରି ଖାଦ୍ୟ ପାଇଅଛୁ ।

10ସୁଧାର ତାଡ଼ନାରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ସୁକର ଉତ୍ତର ଆକ୍ରାନ୍ତ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚର୍ମ ଭୂମିର ପରି କଳା ହୋଇଅଛି ।

11ଶତ୍ରୁମାନେ ସିୟୋନ ଓ ଯିହୂଦା ନଗର ସମୂହର ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧର୍ଷଣ କଲେ ।

12ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଫାଟି ଦେଲେ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଲେ ନାହିଁ ।

13ଯିହୂଦାର ଯୁବକଗଣ ଚକି ବହନ କଲେ । ଆଉ ପିଲାମାନେ କାଠ ଉପରେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିଲେ ।

14ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ନଗରଦ୍ୱାରରେ ଆଉ ବସ୍ତୁ ନାହାଁନ୍ତି ଓ ଯୁବକମାନେ ଆପଣା ସଙ୍ଗୀତରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

15ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ଆନନ୍ଦ ଗୁଲି ଯାଇଛି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନୃତ୍ୟ ଶୋକରେ ପରିଣତ ହୋଇଅଛି ।

16ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରୁ ମୁକୁଟ ଖସି ପଡ଼ିଛି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଶୋଚନୀୟ ହୋଇଅଛି, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପ କରିଅଛୁ ।

17ଏହିସବୁ କାରଣରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର କ୍ଷୀଣ ହୋଇଅଛି ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଜଳକା ହୋଇଅଛି ।

18ସିୟୋନ ପର୍ବତ ଅନାଥା ସ୍ଥାନ ହୋଇଅଛି । କୋକିଶିଆଳମାନେ ତା ଉପରେ ଭ୍ରମଣ କରନ୍ତି ।

19ମାତ୍ର ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ । ତୁମ୍ଭ ରାଜ ସିଂହାସନ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ଚିରକାଳ ଥାଏ ।

20ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଚିରକାଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପାସୋରୁ ଅଛ? ଆଉ ଏତେ ଦୀର୍ଘକାଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ପରିତ୍ୟାଗ କରିଅଛ?

21ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ! ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ନିଅ । ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆନନ୍ଦର ସହତ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବୁ । ପୂର୍ବକାଳ ପରି ଆମ୍ଭର ଦୀବନକୁ ନୂତନ କର ।

22ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଅଛ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଅଛ?